

У маленькому містечку, на маленькому подвір'ї, високо серед гілля дуже великого дерева жила маленька сова. Для допитливої маленької сови, якій не виповнилося ще й року, світ був сповнений дивовиж.

У струмках можна було досхочу хлюпатись, у лісах — літати, а з пернатими друзями, і то з будь-якими, завжди весело.

Одного дня, коли прийшла зима, місто навколо почало змінюватися.

Будинки прикрасили. Засяяли вогники.

Крижане повітря повнилося дзеленчанням дзвіночків та радісною музикою.

Маленька Сова спостерігала за усім і слухала. І от якось, коли споночіло...

...усе містечко замерехтіло і засяяло.

— Що тут відбувається? — запитала вона своїх друзів.
— Різдво! — відповів Лось.
— І що це таке? — не вгавала Маленька Сова.
— Не певен, що знаю, — відповів Заєць.
— Гадки не маю, — підтакнув Скунс.
— Ніхто не знає, — сказала Білка, — але це
відбувається щороку!

